

În atenția

Începînd chiar din acest an

tinerilor
muncitori:

SECȚII DE SUBINGINERI ÎN MARILE ÎNTREPRINDERI

EXAMENUL DE ADMITERE LA 1 DECEMBRIE

Ministerul Educației și Învățămîntului comunică:
Începînd cu anul universitar 1972-1973 se înființează cursuri seriale de subingineri, care vor funcționa pe linia marilor întreprinderi industriale, ca secții ale instituțiilor de învățămînt superior.

Examenul de admitere va începe la 1 decembrie 1972. La acest examen se pot prezenta muncitori, maistri și tehnicieni, care lucrează la producția de specialitate la care se învîrt și au recomandare scrisă din partea întreprinderilor unde sînt salariați. (Alte amănunți în pagina 4 V-4)

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II, Nr. 7302

6 PAGINI — 30 BANI

MIERCURI 8 NOIEMBRIE 1972

AVUTUL STATULUI- AVUTUL NOSTRU!

TINERE, CUM ÎL GOSPODĂREȘTI?

La Fabrica de încălțăminte „Solidaritatea”-Oradea

Colectivul a hotărît: FĂRĂ PIERDERI! și deșeurile au devenit utilizabile

Pină de curînd, la Fabrica de încălțăminte „Solidaritatea” din Oradea deservite rămase în urma confecționării pantofilor de damă tip „Romarta” nu sînt găseau nici o întrebuințare productivă. Zăceau cu lunile prin secții, blocuri spațiale. Încurcarea circulației, în cel mai bun caz fiind livrate, la preturi derizorii, către D.C.A. Gîndind mai mult, căutînd soluții de valorificare eficientă a acestora și de curmare a risipei de material — pentru că de ce să ne as-cundem după deget, era vorba de risipă în cel mai adevărat sens al cuvîntului — specialiștii sectorului de creație au găsit o modalitate de utilizare a lor chiar din fabrică.

— Din furdale, cum li se zice la noi la deșeurii — ne înformă mezaș tovarășul creator principal Dionisie Costea — ne-am propus să confecționăm articole de încălțăminte pentru copii, deci produse finite, de o calitate ireproșabilă. Deja 700 de perechi în zece variante modelistice, au fost vîndute prin magazinul nostru de prezentare, ele bucurîndu-se de o apreciere deosebită din partea cumpărătorilor. Conceperea lor, din punct de vedere al creației, a fost rodul minții întregului colectiv din acest sector. Nu pot să nu menționez însă aportul deosebit pe care și l-au adus Eva Magyary, Erna Müller, Ileana Rădușanu, Gheorghie Bela, uteciștii care și-au onorat exemplar obligațiile profesionale dar, în același timp, au dat curs și inițiativelor organizației U.T.C. de a-și mări contribuția proprie la elaborarea unor noi modele, la folosirea rațională a fiecărui decimetru de material.

— Preocuparea în această direcție — relevă tovarășul Si-

mion Moldovan, secretarul comitetului U.T.C., este mai veche, rezultatele pe măsură. Un exemplu în acest sens mi se pare edificator. Economista Victoria Faur, de pildă, a laborat un nou procedeu de așezare a tiparelor la stăruirea fetelor de la Încălțăminte de casă, procedeu datorită căruia a fost posibilă realizarea suplimentară a circa 800 perechi pantofi, 800 perechi confecționate peste norma și rezultat de obicei din aceeași cantitate de piele.

— Organizația U.T.C. este prezentă și în acțiunea de va-

lorificare a deșeurilor de care ne vorbesc „tovarășii Dionisie Costea.

— Se putea altfel? Pentru valorificarea furdalelor a fost creată o linie specială, paralelă cu cea a confecționării pantofilor de tip „Romarta”, amplasată în aceeași sală. Această linie este deservită numai de către uteciști, și tradiția în producție linia ideea de la creație. Și ceea ce vreau să precizez, acolo lucrează un-

GH. GHIDRIGAN

(Continuare în pag. 4 V-4)

S-au angajat, au economisit

Realizări la „Tehnometal”-
Timișoara

În toate cele 8 organizații U.T.C. din cadrul Uzinei „Tehnometal” Timișoara, sta statornic obiectivele de a valorifica pentru producție fiecare bucată de metal.

Reglorii și matricele de a atelierelor de presă, pe baza nomenclaturilor de repere executate și-au stabilit o ierarhie stric-

tă a primărilor lor în așa fel ca în final, ceea ce rămîne din metal să fie redus la minimum. Tinerii de la organizație nr. 8 s-au angajat încă de la începutul acestui an ca fiecare distric-

L. DANCEA

(Continuare în pag. 4 V-4)

CAMPANIA AGRICOLĂ, PERMANENT ÎN ATENȚIA UTECIȘTILOR

CARTOFII de la cîmp la siloz

Foto-ancheta
noastră în
judetul Brașov

ARAD

Am propozi și noi, cele două localități din județul Arad unde în aceste zile campania recoltării se desfășoară la o rată maximă. Iată ce ne-au spus elevii Din Călin, Babuș Mariana, Nicolae Neagu și Brana Tudoiu, toți în anul al treilea la Liceul nr. 1 Arad, clasa specială de mecanică. La ora 12 în fiecare zi sîntem din nou la muncă. Seriosă muncă ca să ne vom împărtăși lucrările noastre în o treabă pe care, dacă te-ai așezat de ea, nu-ți este permis să o părăsești pînă la terminare.

Medicul veterinar Traian Vlad, șeful fermei nr. 2 al I.A.S. Uștior, beneficiarul muncii elevilor, ne relatează:

— Sistem o fermă zootehnică. Numai că nu am avut decât 30 hectare cu porumb. Cînd au venit în urmă cu 3 zile elevii, reușim să abia să lucrăm în 100 hectare, ce-au mai rămas doar pentru noi porumbul de recoltat.

Asamblarea constă de două și respect le-a primit și secretarul comitetului de partid de la I.A.S. (într-o adresă elevilor localității de localitate: și-au recoltat pînă la urmă 140 hectare.

VILCEA

Că urmare a acțiunilor energice întreprinse în ultima vreme, în județul Vilcea s-a încheiat recoltarea porumbului. Alături de lucrătorii agricoli, la această acțiune au contribuit din plin cei 4000 membri ai organizației județene U.T.C. — Comitetul de recoltare porumbului s-a înființat în fiecare comună și executarea lucrărilor pentru înălțarea și depozitarea — realizată pînă în prezent în proporție de peste 80 la sută — în vreme ce înălțarea grînelor s-a efectuat pe jumătate din suprafața aferentă. Toată săptămîna trecută, tinerii din municipiul Rm. Vilcea au desfășurat acțiuni de muncă patriotică solidă pe rezultate notabile. Ei au rulat porumbul, sîcîl și carucii de pe lajarle I.A.S. Rm. Vilcea, de la Pîlșoru-Măgăraș, Traian, Buleta, Berzoiu și Cărbunari, Căpâlni și Căminuț. La Buda-Poieni și la Ostroveni, de pîndă, pentru recoltarea cartofilor și respectiv sfeștelor roșii — s-au executat în posibilă lucrări de drenaj. O participare stăruitoare la aceste acțiuni am consemnat la tipăriți de la Fabrica de piele și încălțăminte „Vilceană”.

D. ION

DORU MOTOC

Cartofii sînt încă în actualitate. În Tara Birsei, aproape cîntărește de mil de oameni parțanese zilnic la sîrșitul și depozitarea recoltei a cărei medie depășește toate realizările de pînă acum. Sînt studenți, elevi și cadre didactice, sînt muncitori, tehnicieni și specialiști din uzinele și fabricile locale, sînt cooperatori și mecanizatori.

De 43 de zile populația întregului județ, dacă nu zilnic, măcar la sfîrșitul săptămîinii, participă la acțiunile vizînd recoltatul, sortatul, transportul și depozitarea cartofilor. Un șter: de milion de tone de car-

GH. FICIORU
Foto: GH. CUCU

(Continuare în pag. 4 III-a)

DE UNDE VIN MILIOANELE ȘCOLII

Aflîndu-te în fața firmei care definește întru totul munca celorlora despre care ne-am propus să scriem cu greu poți bănuți că ar putea să fie vorba mai mult decît despre o școală profesională. Pulsul recreațiilor e același și aici ca pretutindeni. Din cînd în cînd însă recreațiile mari sînt stăpînite de o linie perfectă. Elevii alcătuiesc în curțile interioare coloane de gimnastică, după care sunetul obișnuit al clopotelului anunță că se reia producția. Producția, adică activitatea reală și firească a unei școli profesionale în care se produc nu numai obiecte ci și meșteri specialiști.

• Muncitorii: elevi; plan de producție: 2.135.000 • Un angajament depășit. • Uzina face școlii comenzi, elevii le realizează. • Laboratoarele, atelierelor, căminii preluate în autogospodăria de către elevi. • Pe foaia de dată a școlii, tinerii înscriu o zestre apreciable.

Asa se-ntîmplă, am putea să spunem, în toată zona școlilor profesionale, în cartierul acestora din Iași, cartier cu o populație școlară de aproape 15.000. Dar se întîmplă, totuși, într-un anume fel, care prefigurează mai concret profilul unităților colective de muncitori, la Grupul școlar al Ministerului Industriei Ușoare. O fabrică în miniatură prelungeste la propriu și la figurat lumina obișnuită a sălilor de clasă și aici, în fabrica aceasta, în ciuda faptului că în fiecare an colectivele care muncesc sînt noi, se statornicește din ce în ce mai mult o nobilă tradiție: aceea a milionarilor. A milionarilor, pentru că sub numele acesta de milionari pot fi cuprinși și cei care au trecut prin școală nu numai cei care, umîndu-i, sînt astăzi realizatorii unei producții anuale de 2.135.000 lei. La început, fixarea stăchetei la o asemenea înălțime parea aproape incredibilă. Și să recunoaștem, ceea rămîne încă incredibil, chiar în prezent, cînd planurile de producție nu numai că sînt realizate și se depășite, cînd angajamentul luat de elevii acestei școli în cîmpul Conferinței Naționale a partidului de a realiza o produc-

ION CHIRIAC

(Continuare în pag. 4 II-a)

Pagina 4 a 3 a
Correspondenții
„Școlii
tineretului”
transmit:
ADUNAREA
DE ALEGERI —
primul pas
cătred o activi-
tate mai bună

Circulația cunoștințelor

de AUREL DRAGOȘ MUNTEANU

Una dintre cele mai frapante și mai neliniștitoare trăsurări ale lumii moderne a fost introducerea în mecanismul de funcționare ale sistemului economic, politic și social a unor factori imponderabili, mai greu de evaluați, mai puțin controlabili cu metodele clasice. De aici senzația de vertij pe care și-o dau unorii soluții pripite, conștiința că eludarea unui aspect, neînsemnat în aparență, poate conduce la alienarea unor eforturi de anvergură. Managementul și în general practica economiei moderne presupun depășirea adevăratelor de manual, cu soliditatea lor factice, convertirea omului de azi la o viață de un alt tip, în continuă schimbare, într-un echilibru instabil. Apelul la experiența trecutului în acest domeniu a devenit o simplă figură de stil, fiindcă nimic nu mai e ca înainte. A trăi cu adevărat înseamnă astăzi a învăța să trăiești, nu mai e o simplă problemă de intuiție, de apropiere nemijlocită a vieții. Am citit de curînd opinia unui autor cunoscut, Machlup, care aprecia că producerea și circulația cunoștințelor și a informațiilor într-o economie bine dezvoltată cheltuieste aproximativ douăzeci și nouă la sută din produsul național. Este o cifră astronomică și ea justifică opinia lui H. A. Simon, citat de D. M. Zamberton, că „masivile și echipamentul industrial sînt mai mult evident de factură externă decît simburile real ale tehnologiei”. Unii cercetători preferă să găsească trăsătura caracteristică a epocii actuale în „revoluția cunoștințelor”. Se naște în acest fel un nou tip de economie care nu se mai ocupă de bani și de funcțiuni economice ca înainte, ci de studiul producerii, stocării și circulației cunoștințelor, ca factori de producție.

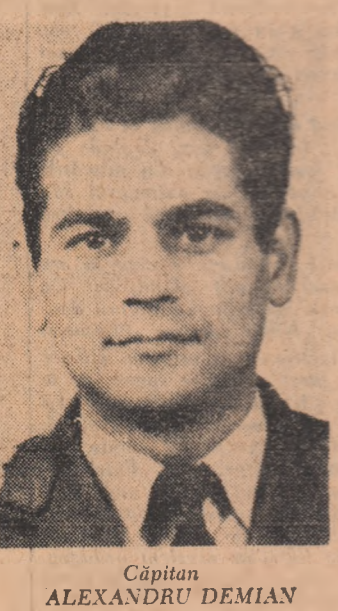
Desigur, tot ce am încercat să sugerăm mai sus se referă la informația de natură economică, în primul rînd, și ar fi de competența economiștilor adevărați să ne explice cum cunoștințele despre un anumit produs au devenit unora mai importante din punct de vedere economic decît produsul însuși. Ne place sau nu, asemenea tendințe oglindesc situația reală și ar fi o mare greșeală să nu ținem cont de ea. Aș vrea să mă refer însă la un alt aspect, foarte important pentru jurnalismul de azi, la ziarul de luni. Crede că nu este lipsit de interes un studiu asupra efectelor în producție a tipului de informație de presă care se află în mina cetățeanului obișnuit, în dimineața zilei cu care începe o săptămîină de lucru. Un inginer de la o mare uzină îmi spunea

(Continuare în pag. 4 IV-a)

Ei au căzut la datorie

Cu puțin timp în urmă, apele Călmățului au inundat satele Salcia, Dracea, Florica și o parte din Furculești — județul Teleorman. Oamenii s-au strîns în curtea unei școli. De aici au fost luați și transportați de un elicopter militar, în locuri sigure. O cursă, două, zece. Copii, bărbaiți, femei. Mai rămăsese un ultim grup spre care se îndrepta acum, din nou, elicopterul. A aterizat nu prea departe. Rota din spate s-a înfundat în pămîntul acoperit de un strat de mîl. După ce s-a ridicat cîțiva centimetri, pămîntul l-a tras înapoi într-o dispușută aprigă cu forța elicelor. O înclinare pe o parte, cauzată de pierderea echilibrului, ca urmare a unei decolări anormale (de pe un sol moale), elicea cea mare a atins pămîntul și s-a rupt...

Fasărea de metal s-a prăbușit cu aripile frînte. Rezervorul de carburanți a luat foc. Au putut sări doar piloții. Cei doi ofițeri de miliție, locotenent major Cornel Adam și căpitan Alexandru Demian nu au mai apucat să sară. Au ars de vii în vîzduț oamenii — salvați de ei — îngroziiți de scena ce o aveau în fața ochilor și de neputința de a face ceva pentru salvatorii lor de acum cîteva minute. Cine erau cei doi tineri ofițeri care purtau uniforma de miliție și peste care s-au asternut în cîteva zeci de minute cenusa și scrumul? Cornel Adam: virsta adolescenței îl afla locuș la Șanție-

Capitan
ALEXANDRU DEMIAN

Locotenent major
ADAM CORNEL

Locotenent colonel
MUGUREL ROȘIANU
(Continuare în pag. 4 II-a)

O sarcină de mare răspundere
a fiecărui educator

FORMAREA CONVINGERILOR POLITICE LA ELEVI

La Congresul al X-lea și la Conferința Națională a partidului s-a trasat învățămîntului, ca sarcină prioritară, legarea sa strînsă de viață. Ar fi o interpretare incompletă să înțelegem că această sarcină, de maximă însemnătate pentru formarea tinerei generații, se referă doar la introducerea activității tehnico-productive în orarul școlar. A fost nevoie și de această măsură, menită să completeze formația tînrului, să-i faciliteze integrarea socială și profesională de mai tîrziu. Dar legarea învățămîntului de viață este un proces adînc și complex, vizînd toate laturile sale.

Școala noastră pregătește tînrul pentru o societate care se dezvoltă într-un ritm nemaipomenit și el trebuie să fie înarmat pentru înțelegerea fenomenelor noi care apar în viața socială ori în știință, pentru interpretarea și folosirea lor spre progresul patriei. Deci, alături de actual constientizării, procesul didactic trebuie folosit pentru formarea convingerilor filosofice, politice, a adevizii elevilor

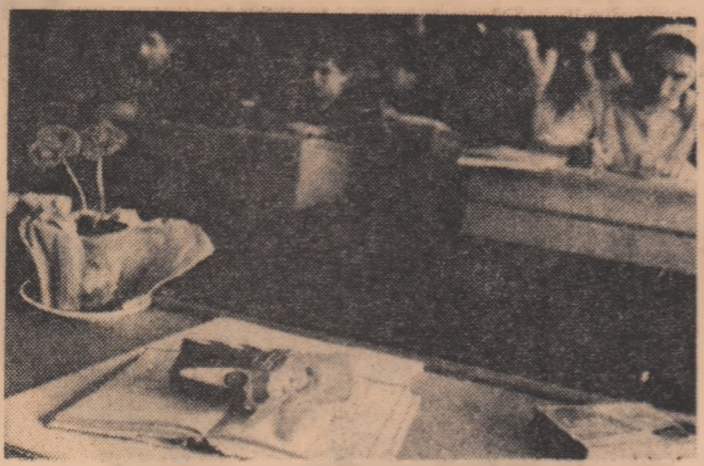
Prof. LUIZA RAICAN,
Director al Liceului „N. Bălcescu” București
(Continuare în pag. 4 IV-a)

Studiul
științelor sociale
în școală

Materialul didactic face lecția vie

DAR DE CE STĂ ÎN MAGAZIE ?

Creta și buretele mai concurează încă materialul didactic...
Însoțit de fotoreporter, poposim în Slobozia, cu o temă de școală: materialul didactic și prezenta lui la ore. Despre importanța acestei prezente n-are rost să mai stăruim — o recunoaște toată lumea. Și la modul practic ?
La Liceul industrial de chimie, recent înființat, răspunde... o oră de chimie. E drept, se desfășoară o lucrare

(Foto 1)

rătăcit pe la secretariat. Despre proiecte ni s-a vorbit: tovarășul profesor de chimie intenționează să cumpere un aparat de proiectie, neștiind că inspectoratul județean are o filmotecă pentru pelicule didactice. Era poate mai bine dacă se gândea cineva la proiectul de a recupera înfirzările întreprinderii prin

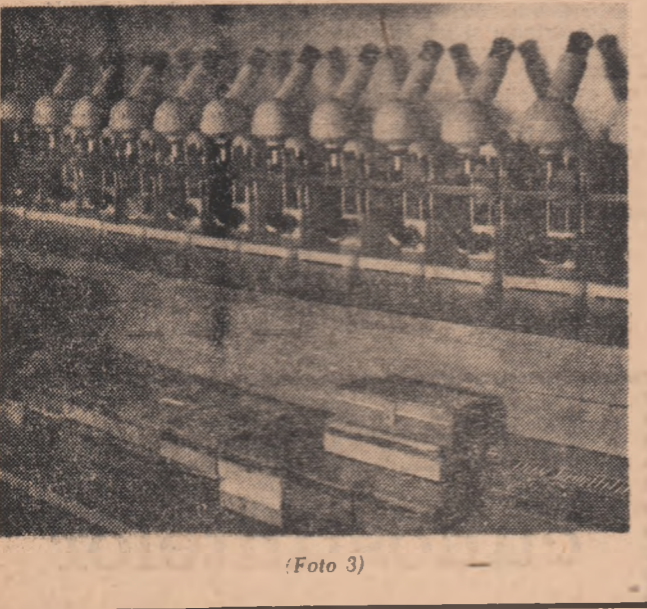
FOTO-ANCHETA „SCINTEIA TINERETULUI“

forțe proprii, lucrându-se cu elevii — cum se procedea în atâtea școli — la amenajarea propriului laborator. Laboratorul de fizică și chimie al Școlii generale de zece ani nr. 2 este bine dotat cu aparatură de specialitate. Matematica, biologia, geografia și în ele servite de o zestre didactică. Ar fi fost normal să găsim aici și o bună exploatare a acestei dotări. Dar: „Utilizarea materialului didactic de laborator este condiționată de starea vremii. Când este frig, laboratorul este deschis doar dacă se țin mai multe ore în lanț, ca să se facă focul“ — ne spune tovarășul profesor Mihaila Erenteanu. Dificultăți se ivesc și când este vorba de întreținerea materialului. Profesorii n-au fost instruiți și nu cunosc principiile de funcționare a tuturor aparatelor, acestea se pot strica și inspectoratul nu asigură repararea lui — ni se explică. Foarte ciudat. Profesorii s-ar putea strădui singuri să învețe utilizarea aparatelor la specialitatea lor, după cum tot ei, cu ajutorul elevilor, ar trebui să poartă sarcina de întreținere și reparare a inventarului didactic din școală. Așa se procedea în multe părți. Sint prea mari prostășiile? Se pare că da, din moment ce școala nu și-a pus la punct nici măcar depozitul, materialele stau îngheșuite, riscând să se deterioreze (foto 2). La Școala generală nr. 4 lucrurile se prezintă mai

(Foto 2)

de control, dar urma, apoi, predarea temei: echivalenții chimici. În locul materialului didactic creta și buretele (foto 1). De ce? Laboratorul de chimie nu este gata încă acum. Într-o zi, la 30 Decembrie-Fetești fiind în reședință cu lucrarea din august. „Avem planșe, stativ, substanțe, reactivi — ne spune tovarășul profesor Nicolae Vira — dar nu le putem întrebuința până nu va fi gata laboratorul“. Am dorit să vedem materialul didactic, închis pe undeva, într-o magazie, dar am fost politicos refuzați; nici inventarul nu l-am putut consulta, era

(Foto 3)

simplu. Clădirea este nouă, locul a fost defectuos proiectat, cu spații mici de laborator, mobilierul este greoi, nefuncțional, finisările sînt făcute doar cu numele. Există material didactic? — ne interesăm. Doar școala nouă! Difilmele, dispozitivele și alte materiale didactice nici nu

INSEMNAȚII

— Bineînțeles, interveni Petrișor Melania, dar el este, în primul rând, un specialist indispensabil care operează pe discipline științifice speciale (paleografie, genealogia, sigilografia s.a.). În anticamera cercetării istorice. Această muncă are satisfacții pe care cei din afara ei nu le pot înțelege. A descifra cuvinte și înțelegeri scrise cu cîteva secole în urmă, ori a descoperi unele... falsuri în acte sînt pentru noi, printre altele, mari satisfacții.
— Cum vedeți istoria de aici, din arhivă, față de cum o vedeți din amfiteatru?
— Aici am făcut cunoștință pentru prima dată, de pildă, cu răcoala lui Tanase Todoran, din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea care, ridicînd dis-

EI AU CĂZUT LA DATORIE

(Urmare din pag. 1)

mul de milite Tulcea. și-a dedicat întreaga capacitate de muncă respectării jurămîntului dat patriei, punîndu-și tot ce avea mai scump, însăși viața — în slujba cuceririlor revoluționare ale poporului, îndeplinirii cu fermitate a sarcinilor trasate de partid.
Cit de mult li s-au asemănat destinele! Amîndoi comunisti, amîndoi dăruindu-se cu pasiune profesiei alese, înseși de dorința de a cunoaște, de a se perfecționa. Pe Alexandru li aștepta casa o fetiță de 6 ani. Alina, iar pe Cornel, un băiețel. Li așteptau un aternut cald, o masă. Plecați într-o misiune civică, de salutare a cetăților dintr-un sat primejdios de ape, ei nu s-au mai întors, ei au căzut pentru patrie, pentru oameni, la datorie. Doi tineri ofițeri a căror înalt sacrificiu se identifică cu însuși eroismul.

Milioanele școlii

(Urmare din pag. 1)

ție suplimentară de 100.000 lei a teorie realizate, cînd în atelele școlii au fost efectuate lucrări de autodorare în valoare de 144.000 lei și cînd tot aici sînt onorate comenzile pentru piese de schimb ale Testătorii de mătase „Victoria“ și Fabricii Tesatură din Iași și comenzile de produse ale unor unități comerciale din țară și din străinătate. Ceea ce n-aveam să-și pui în treburile: cum de s-a putut, cum da se poate? Răspunsul îl poartă primii directori de la fiecare om al școlii, de la director și de la cel ce-n toamnă învîntă acestuia a devenit elev. Starea aceasta de deplină conștință a posibilităților și, mai ales, a țării de a le fructifica de care se dispune azi, aici, e dealminteri un răspuns. Aceasta și contribuie de altfel la înțelegerea rapidă a noilor venitii, la transformarea acestora în timp record. Un gest, acela al predării cheii școlii de către ultima

promoție celor ce au deșințat elevii ai școlii, se concretizează în fiecare toamnă în termeni delicat și grați, fiindu-și ca scop o explicită înțelegere a rolului pe care-l are munca. Școala înțelegă, școlile de clasă, laboratoarele și atelele, căminul, luate de elevii în autogospodărire ca locuri de învățură și de muncă sînt preluate de cei ce pleacă să ceară vin; și conducătorii școlii și organizațiile de tineret recepționează, se înțelege, rolul de a acorda această învestitură de maximă responsabilitate.

„Adevărată satisfacție a elevului e propria-i descoperire într-o muncă care îi place, iar cea a cadrelor didactice mișcarea de a-i ajuta“, ne mărturisea tovarășul Maria Andrieș, directoarea școlii și de puțin vreme directoarea Testătorii de mătase „Victoria“ din Iași.

— Doacă și așa stau lucrurile, am și enumerat-o: volumul producției realizate anual. O dovadă e și activitatea organizațiilor de tineret în spiritul producției, activitățile despre care șeful comisiei profesionale, Marin Moroșan, ne-a relatat. Într-o acțiune organizației de tineret sprijinite de cadrele didactice sînt înscrisă, după cum e și firesc, cele ale cercului de creație. În cadrul acestui cerc își găsește soluții nu numai dragostea de frumusețe a elevilor și problemele de producție ale atelelor de tricou, confecții și testătorii și — de ce să nu o spunem — se afirmă cu tărie și spiritul generației tinere în materie de modă. Parada modei organizată cu produsele acestor atele și spiritul anului școlar a fost nu numai un număr din programul festivității respective, ci și un pasionant dialog cu publicul: punctul de vedere al producătorilor s-a impus prin „argumente“ puse astăzi la dispoziția nu numai la magazinul școlii din Iași. De altfel, tot pe linia unor astfel de argumente se înscrie și „zestrea căminului școlii“ transpusă pe „foaia de dotă“ întocmită de cîteva promoții de elevi și care poate fi căcută astăzi acolo unde locuiesc căminiiștii. Această impresie și-o fac și produsele în unicat ale cercului de creație.

Pe linia inițiativelor capabile să corbească despre formarea unor muncitori încă în cursul anilor de școală se înscrie și aceea consemnată într-un document al organizației U.T.C., un document deloc obișnuit deocamdată. E vorba despre un act de donație, hotărît în plinara actualului U.T.C. pe școală. Astfel, prin munca patriotică elevii au dotat în întregime un atelier de lăcătușerie pentru școala generală din Cotnari. Momentul donării, consumat la finele anului școlar trecut, a consemnat îndeplinirea angajamentului utecist.

MARIN MOCANU

SERIALUL „SCINTEIA TINERETULUI“

SA JUCAM TENIS

cu ion tiriatic

CUPON DE PARTICIPARE 7

INTREBARE:

— Are vreo importanță cum jucătorul prinde în mînă racheta? Am văzut mulți jucători celebri care fiecare dintre ei are un fel aparte de a prinde și de a ține racheta în timpul jocului: probabil că priza la rachetă e determinată de felul loviturilor, face parte din arsenalul tactic al jucătorului? Și pentru că ne aflăm la... un curs practic de tenis, pe care-l urmăresc, cum ne-o dovedește avalanșa de scrisori pe care le primim la redacție, foarte mulți tineri neînțeleg, vă rugăm să prezentați priza la rachetă și să ne răspundeți dacă ea are un rol însemnat în asigurarea spectacolului?

Copilul care... fură

Da, întrebarea e binevenită. Deci, pentru astăzi, să schimbăm creoa două corbe în legătură cu o chestiune care pare, uneori, că se rezolvă de la sine, dar care nu e chiar atât de simplă. Este vorba despre priza la rachetă. Despre felul în care luăm racheta în mînă.
De foarte multe ori, o întregă carieră sportivă este influențată de felul în care pui mîna pe rachetă. V-am mai spus într-una din convorbirile noastre trecute că am auzit deseori spunîndu-se: „Tiriatic, parcă are o ghioagă în mînă“. Această ironie nu este chiar ironică, deoarece priza mea nu are nimic din eleganța prizei lui Ilie, care mîngie racheta și o joacă în mînă cu ușurință cu care un violonist își joacă arcușul.
Priza mea a fost influențată de faptul că eu proveneam de la tenis de masă. Așa se explică, de altfel, și unele din mișcărilor mele, care duc deseori cotul în stilul jucătorilor de tenis de masă.
În materie de priză nu există legi definitive. Antrenorul care ar încerca să fixeze cu precizie de milimetru priza elevului său, pe baza unei scheme dinainte ticluite, ar comite o mare greșală. În general, ca să simplificăm lucrurile, racheta se ține în mînă cam în felul următor: se încearcă fixarea ei perpendicular pe teren, pe muchie, într-un echilibru relativ. Apoi se apucă aplicînd bolta dintre degetul mare și arătător, așa cum un gimnast ar apuca paralele. Repet, precizia milimetrică este nerecoman-

dabilă. În general, pentru lovitura de pe partea dreaptă — adică pentru forhand, minsurul, și deci întreaga rachetă, se deplasează cu cîteva grade spre interior. Aici aș vrea să fac o observație de nuanță. Europeanii au, în general, o priză mai puțin închisă. Acest lucru e legat de faptul că, în general, spiritul ofensiv al jucătorilor de tenis europeni e mai puțin pronunțat. Americanii folosesc o priză mai închisă, ducînd oarecum articulația pumnului mai în față, ca și cum ar vrea să ofere rachetei o „curvă“ mai lungă, pentru izbirea mingii. Articulația venind mai în față, racheta rămîne ceva mai în urmă, astfel încît cursa „în plus“ se realizează.

Pentru lovitura de pe partea stîngă, adică pentru backhand, priza rămîne aceeași. Vremurile prizei modificate au trecut de mult, ele fiind înlocuite de luțirea extraordinară a jocului. Aceste lucruri se întîmplă, bineînțeles, și în cazul voleului sau cu precădere în cazul voleului, deoarece nu puține sînt cazurile în care rafalele voleurilor se succed la intervale de fracțiuni de secundă.

Ce aș vrea să reținem în primul rînd este că rețetele în materie de priză sînt contraindicate. Totul, în acest caz, depinde de stilul antrenorului. Copilul „fură“ foarte repede din mișcările antrenorului, astfel încît e foarte important ca antrenorul să ofere mișcări logice, chiar dacă stilul său excelează printr-o oarecare originalitate.

La noi în țară, un stil de o mare frumusețe a avut și are Marin Bădin. El a fost și este un adevărat estel al copiilor. De pe acest platform, elevul poate să atingă perfecțiunii proprii deosebite, dat fiind că stilul lui Marin Bădin este un stil-școală.
În ceea ce mă privește, cred că lovitura mea cea mai eficientă rămîne reverul. Acest rever a fost „furat“, cum se spune, de la antrenorul Tache Carolulă, căruia eu îi datorez foarte mult. La cîteva luni după ce am pus pentru prima oară mîna pe rachetă, am fost chemat de la Brașov, pentru un stagiu de 70 de zile împreună cu jucătorii fruntași din acea vreme. Unul dintre antrenorii ora Tache Carolulă. Mie mi-a plăcut foarte mult simplitatea reverului său, care mi s-a părut de mare eficacitate, fără zozoaane inutile. L-am primit îndelung și l-am copiat. Într-implina a făcut ca antrenorul Carolulă să fie și un excelent pedagog. El mi-a cizelat mișcarea de rever, care a devenit prin la urmă o lovitură de ctyig. Cu această lovitură am reușit destule passing-shot-uri în partida cu Smith, ceea ce nu e puțin lucru.

ACCENTE JAVRELE

Cuvințul pus drept telu acestor însemnări m-a speriat, oarecum, pe mine însuși. Trăim într-o perioadă în care respectul pentru om, în condițiile unei puternice infuzii de civilitate pe scară largă, ar trebui să ne oblige la o colțire unor epite ale de figurare la adresa cuicic. Și totuși... Treceam săptămîna trecută pe șoseaua ce duce la Oltenița. Cineva mi-a făcut un semn drept rugămintă: voia să-l iau, o bucată de drum, în mașină. L-am luat. Ceva mai departe am întîlnit un accident de circulație, două mașini distruse, tar la alți șoferi kilometri, un oțiver discurt aprins cu o mișcație, care-i ceruse „actele“. Văzîndu-i, pasagerul de lingă mine a pronunțat un numeporecă. Cine-i omul care are asemenea nume? L-am întrebat. Milioniul, mi s-a răspuns. Așa se numește? Nu, mi s-a explicat, așa-i zice unii.

Probabil că o merită, l-am spus celui ce se urcase lingă mine. Da de unde l, s-a întors dintr-o dată celălalt. E omul cel mai corect despre care am auzit. E sever, dar foarte drept. Ait de drept încît, gresînd el însuși o dată pe șosea (din neatenția a făcut un gest care era gata să-l înducă în eroare pe un alt șofer) s-a sancționat singur. S-a amendat el însuși.

Mărturisesc că despre un asemenea exemplu de corectitudine, al unui om oflat în serviciul de circulație, mai stiam doar din memoriile unui cunoscut personaj politic englez, care, la o gresală, primise o sancțiune dublă din partea unui polițist, cu ar-

gumentul că el, fiind pe atunci primul ministru al țării, deci omul care propusese și votase legea, era primul chemat să răspundă în cazul în care ar încălca-o, ca persoana oficială sau particulară.

Mărturisesc, de asemenea, că discreditația corectitudinea omului oflat în serviciul militei lffov și poarea aceea grea, pe care o primise respectul agent de circulație din partea nu știu cui, mă pune în incurcătură. Cine l-a zis astfel? L-am întrebat din nou pe cel care mergea lingă mine.

— Cum cine? s-a mirat el deodată. Javrele!

Cine sînt pentru el cei care intră în această categorie? Tot felul de tipi (expresia lui), gata oricînd să încalce legea, sub diferite forme ale ei. Inși care fac transporturi licite, și deci sînt foarte grabiți la volan, indiciți care, ambițioșii proteste la cîteză, nesocotesc posibilitatea tragice împliniri aducătoare de distrugeri (ale unor bunuri), sau a perturbării vieții orașenilor.

Îată, dar o situație la care merită să meditam: cine unul corect, hotărît să aplice ordinea de care avem cu toții atita nevoie. Majoritatea sîntem de acord cu ea și cu cum, cu pricire la cel învestit, sau la cel care a făcut propunerea de acțiune. Ea scoate nerușința etc. Lătră.

...Drumul meu spre Oltenița ducea, de fapt, la o întîlnire cu elevii unui liceu. L-am căutat atit de frumoz și atit de puri, încit nu mă pot abține să nu le spun, în concluzie, o părere: fiți atentei, copii. Dacă vedeți că între voi are vreunul predispoziții de-a deveni jăvră, luăți imediat măsuri. Căci mai tîrziu ca și mai greu.

EUGEN FLORESCU

Lecții experimentale la Muzeul de istorie al Republicii Socialiste România

Muzeul de istorie al Republicii Socialiste România, împreună cu Ministerul Educației și Învățămîntului au luat o inițiativă interesantă: organizarea experimentală a unor lecții de istorie în sălile muzeului. Trecerea acestor lecții în ambianța pineră a muzeului, în prezența unor valoroase documente istorice, își demon-

strează eficiența, elevii și studenții care participă la ele avînd astfel, posibilitatea să-și îmbogățească și să aprofundeze cunoștințele dobîndite la cursuri. În școlile și facultățile de istorie de la Muzeul din Capitală sînt urmările săptămînal, de 5.000 elevi și studenți. (Agerpres)

NOTE DE LECTOR

Pop Simion:

„NORD“

Există cărți în care mai multe genuri literare se contopesc într-un tot armonios. Este adevărat că, astfel de cărți, în peisajul literaturii române contemporane, sînt o raritate. Le-am putea număra pe degete. O astfel de carte însă este cea a lui Pop Simion, apărută de curând la editura Eminescu.

Există cărți în care mai multe genuri literare se contopesc într-un tot armonios. Este adevărat că, astfel de cărți, în peisajul literaturii române contemporane, sînt o raritate. Le-am putea număra pe degete. O astfel de carte însă este cea a lui Pop Simion, apărută de curând la editura Eminescu.

Există cărți în care mai multe genuri literare se contopesc într-un tot armonios. Este adevărat că, astfel de cărți, în peisajul literaturii române contemporane, sînt o raritate. Le-am putea număra pe degete. O astfel de carte însă este cea a lui Pop Simion, apărută de curând la editura Eminescu.

Există cărți în care mai multe genuri literare se contopesc într-un tot armonios. Este adevărat că, astfel de cărți, în peisajul literaturii române contemporane, sînt o raritate. Le-am putea număra pe degete. O astfel de carte însă este cea a lui Pop Simion, apărută de curând la editura Eminescu.

Există cărți în care mai multe genuri literare se contopesc într-un tot armonios. Este adevărat că, astfel de cărți, în peisajul literaturii române contemporane, sînt o raritate. Le-am putea număra pe degete. O astfel de carte însă este cea a lui Pop Simion, apărută de curând la editura Eminescu.

Există cărți în care mai multe genuri literare se contopesc într-un tot armonios. Este adevărat că, astfel de cărți, în peisajul literaturii române contemporane, sînt o raritate. Le-am putea număra pe degete. O astfel de carte însă este cea a lui Pop Simion, apărută de curând la editura Eminescu.

Există cărți în care mai multe genuri literare se contopesc într-un tot armonios. Este adevărat că, astfel de cărți, în peisajul literaturii române contemporane, sînt o raritate. Le-am putea număra pe degete. O astfel de carte însă este cea a lui Pop Simion, apărută de curând la editura Eminescu.

Există cărți în care mai multe genuri literare se contopesc într-un tot armonios. Este adevărat că, astfel de cărți, în peisajul literaturii române contemporane, sînt o raritate. Le-am putea număra pe degete. O astfel de carte însă este cea a lui Pop Simion, apărută de curând la editura Eminescu.

Există cărți în care mai multe genuri literare se contopesc într-un tot armonios. Este adevărat că, astfel de cărți, în peisajul literaturii române contemporane, sînt o raritate. Le-am putea număra pe degete. O astfel de carte însă este cea a lui Pop Simion, apărută de curând la editura Eminescu.

PAVEL PERFIL

„Ceremonia faianțelor“

Emil Manu:

Chiar de la primul său volum de versuri. Incunabile (Editura pentru Literatură, 1969), Emil Manu își aduce cititorii asupra condiției sale de scriitor-celălăun.

Chiar de la primul său volum de versuri. Incunabile (Editura pentru Literatură, 1969), Emil Manu își aduce cititorii asupra condiției sale de scriitor-celălăun.

Chiar de la primul său volum de versuri. Incunabile (Editura pentru Literatură, 1969), Emil Manu își aduce cititorii asupra condiției sale de scriitor-celălăun.

Chiar de la primul său volum de versuri. Incunabile (Editura pentru Literatură, 1969), Emil Manu își aduce cititorii asupra condiției sale de scriitor-celălăun.

Chiar de la primul său volum de versuri. Incunabile (Editura pentru Literatură, 1969), Emil Manu își aduce cititorii asupra condiției sale de scriitor-celălăun.

Chiar de la primul său volum de versuri. Incunabile (Editura pentru Literatură, 1969), Emil Manu își aduce cititorii asupra condiției sale de scriitor-celălăun.

Chiar de la primul său volum de versuri. Incunabile (Editura pentru Literatură, 1969), Emil Manu își aduce cititorii asupra condiției sale de scriitor-celălăun.

Chiar de la primul său volum de versuri. Incunabile (Editura pentru Literatură, 1969), Emil Manu își aduce cititorii asupra condiției sale de scriitor-celălăun.

Chiar de la primul său volum de versuri. Incunabile (Editura pentru Literatură, 1969), Emil Manu își aduce cititorii asupra condiției sale de scriitor-celălăun.

G.H. SPRINTEROIU

Formarea convingerilor politice

(Urmare din pag. 1)

la crezurile comuniste ale partidului nostru. Și, în al treilea rând, el trebuie să servească activizării elevilor, desăvîrșirii lor ca oameni de acțiune, ca militanți.

În acest context, științele sociale dețin o pondere însemnată. Predarea lor prin prisma practicii politice, sociale și economice a partidului nostru este o obligație de prim rang, a cadrelor didactice care servesc ca cadre de profil. În același timp însă, toate disciplinele din programul școlar pot și trebuie să servească aceluiași scop, dacă vine vorba de înfăptuirea dezideratelor învățămîntului de viață.

În fapt, fiecare școală și fiecare profesor — situate la diverse nivele de experiență și realizări — se străduiesc să transmită conștiinței elevilor, prin intermediul științei pe care o predau, politica partidului nostru, suportul ei teoretic și reprezentările ei concrete din realitatea înconjurătoare.

Dacă mă refer la colectivul de elevi al liceului nostru, atunci pot trage concluzia că modul abstract de predare, rupt de viața reală, nu a dus la o bună receptivitate, curiozitate, inventivitate și înțelegere a noțiunilor științifice ajung la ei nu ca simple speculații teoretice ci înnobrate de girul valorii și eficienței practice. Fără simplificări ori vulgarizări, el păstrînd intacta rigurozitate științifică. Dar, mai ales, la economie politică, am asigurat ca fondul teoretic de cunoștințe să fie interpretat prin prisma realităților economice pe care le-au cunoscut elevii în uzina care ne patronază școala și care ne este și loc de practică. Elemente ca: organizarea științifică a producției, preț de cost, producivitatea, marfă și altele au devenit accesibile elevilor pentru că au fost studiate în strînsă legătură cu reprezentarea lor concretă la „Electronică”, „Semnătarea” sau I.P. Informația Bucureștiiului, unități productive cunoscute de elevi. Cadrele de economie politică a folosit și sistemul de a încredința elevilor din cercul cu același profil studii unor fenomene economice din uzinele în care avem acces. De altfel, la indicațiile economice politice, înțelegerea și aplicarea ei pe acest plan; ne furnizează date și studii proprii pentru ilustrarea noțiunilor teoretice care s-au dovedit extrem de utile și cu o mare forță de convingere;

(Urmare din pag. 1)

adată că lectura în ziua de luni a unei cronici defavorabile jocului în deploare al echipei locale poate avea efecte dezastruoase asupra întregii săptămîni. Sigur că nu mă gîndesc de acum că ar trebui să le cerem cronicarilor sportivi să-și scrie într-un anumit fel textele, ținînd seama numai de interese străine domeniului lor propriu. Cu toate acestea, nu este întîmplător, sau nu ar trebui să fie, faptul că ziua de luni se consacră mai ales problemelor de ordin cultural, cu informație adeseori mîndră. Poate că ar trebui să fie mai multe probleme economice tratate chiar „tehnicist”, o situație bună a cititorului în miezul preocupărilor sale, poate că nu ar strica o pagină de reclamă, un flux de informație către cititorul cel mai divers. La noi, hebdomadarile apar la sfîrșitul săptămînilor și nu vîd de ce s-a făcut din asta o lege de fier, cu atât mai mult în cazul revistelor de interes general. Presa trebuie transformată într-un factor activ al vieții economice și sociale, în mijlocul cel mai important de informare, pe teme cit mai diverse, privind viața noastră o tuturor, ceea ce producem și ceea ce consumăm.

(Urmare din pag. 1)

(Urmare din pag. 1)

Un film polițist al cărui subiect dincolo de tensionările tradiționale, are și o acută și originală investiție politică este CU MIINILE CURATE regizat de Sergiu Nicolaescu după un scenariu scris de Titus Popovici și Petre Sălcudeanu. După ce în alte filme pe care le-au realizat cineștii noștri am putut urmări reconstituirea unor evenimente-cheie din frământata perioadă ce a urmat lui 23 August 1944, cucerirea puterii politice și înfăptuirea primelor reforme democratice inițiate de partid în lumea satelor („Setea”, „Cînd primăvara e fierbinte”) sau în mediul citadin („Asediu”) ni se oferă acum un aspect mai puțin cunoscut dar la fel de important și activitatea comunistilor în rîndul organelor ordinii publice.

Pregenericul și genericul filmului CU MIINILE CURATE ne introduce cu ajutorul unor fragmente din jurnalele de actualități în realitățile dure ale primăverii care a precedat terminarea războiului. Vedem astfel muncitorii care și reconstruiau uzinele distruse de bombarde, marile demonstrații publice ale maselor ce și revendicau drepturile politice într-o perioadă în care reacțiunea spera că poate supraviețui istoriei; urmăm cu ajutorul incontestabilei memorii a polițistului deopotrivă spitalizat pline cu răni și întors de pe frontul antihitlerist și eforturile „clasei în atac” de a face „totul pentru front, totul pentru victorie”. Epoca nu este numai romantic-revoluționară, putem vedea astăzi de arhivele în care ne sînt prezentați orfanii războiului primind ajutor financiar pentru iarna următoare din 44-45, și o paradă a modelului pentru îmbrăcări de pe vremea hășului comunist.

Excelent înscenat pentru un film în care vom urmări aspectele aparent secundare ale luptei împotriva bandelor organizate de hăș după ce comunistii le-au înfruntat de război, filmul prezintă o acțiune politică, criminalistică și jurnalistică sau direct înregistrată de populația nemulțumită a satelor aflate în jurul satelor, elementele rezistenței trebuie să asambleze comploturile guvernului și să demonstreze că o conducere demnă țării. Mai mult, în mod provocator sînt ambr-

Un film polițist al cărui subiect dincolo de tensionările tradiționale, are și o acută și originală investiție politică este CU MIINILE CURATE regizat de Sergiu Nicolaescu după un scenariu scris de Titus Popovici și Petre Sălcudeanu.

lînt în cartierelor sărace ale Bucureștiiului haine și încălțăminte provenite din furt pentru a crea un climat de panică și nesiguranță și, în același timp, pentru a face o propagandă demagogică capabilă să aducă rămasătelor reacționare un capital politic.

În această situație grea din spațiile frontului antihitlerist partidul a trimis membri ai săi în rîndurile poliției pentru a curma valul de violențe, jafuri și crime. Unul dintre aceștia este personajul principal al filmului CU MIINILE CURATE, Mihai Roman, personaj care, alături de Ardeleanu din „Setea” și Filipache din „Facerea lumii”, se înscrie printre cei mai reprezentativi eroi comunisti din filmul românesc. Este

„muț”, ce putea lipsi, de situații din alte filme arhicunoscute spectatorilor și telepectatorilor.

Faptul că a folosit foarte bine decorul natural — ajutor de scenografia lui Radu Boruzescu care a știut să-l dea pînă necesară — se adaugă calităților regionale. Dar dacă a știut să „exploateze” cinematografic peisajul înscenat al construcțiilor hălelor, un imens și straniu spațiu gol, nu știu de ce a mai fost nevoie, ser exemplu, să aducă acolo o masă stil, ceea ce a dat neverosimilitate sergentului. Sau, ce să ne oprim aici cu rezervele, de ce scena magazinului de pompe funebre — de o frumoasă plasticitate barocă — a trebuit lungită cu o bătaie fără alt sens decît exacerbară calitățile hălelor ale interperților?

În CU MIINILE CURATE putem aprecia de asemenea calitatea distribuției, de la Ilarion Cloban, Gheorghe Dinică, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Sergiu Nicolaescu, Sebastian Papaiani și pînă la interpretul unor roluri secundare, George Constantin, Mihai Meruțiu, Monica Ghiuță, Aimee Iacobescu, Dorin Dron, Emanoil Petruț, Jean Lorin Florescu sau la foarte buna interpretare a unui neprofesionist, Alexandru Dobrescu. Într-unul din rolurile principale. Toți actorii s-au achițat bine din rolurilor din acest film reliefat necesar.

TUDOR STANESCU

VALENTELE CERAMICII

Costel Badea se numără printre tinerii artiști plastici care au imprimat, în ultimii ani, ceramicile — senzorii noi, direcții noi de dezvoltare pe terenul cărora explorările se anunțau — și s-au dovedit în bună parte — fertile. Demersul său s-a situat într-un „moment de criză” cînd ceramica de tip folcloric încetase să producă exemplare care au consacrat-o, cînd funcționalitatea sa specifică căzuse în desuetudine, dar, cînd prestigiuul său, ca în cazul picturii fapt artistic devenit „istoric”, creștea continuu. Istoria muzeistică, de colecționare a „vechilor” piese de ceramică populare, a fost dublată, în planul creației noi, răsărit de pastisare a lor, facilitînd confuzia destul de frecventă dintre arta populară și artizanat. S-a născut astfel o producție de obiecte decorative, inzonorate, în care o cromatică și un registru de motive tradiționale erau mi-nuotate, erau „îmboğățite”, „duse mai departe” cu rezultate, așa cum s-a constatat, discutabile. Reacția împotriva acestor

„bibelouri pășunite”, în care se inscrie și încercările de început ale lui Costel Badea, pornise — de la observația, judicioasă, că în funcționalitatea ceramicii interveniseră mutații ireversibile, că în existența cotidiană a omului se insinuau alți tipuri de decorativitate, alte necesități în „ornamentarea” interioarelor. Blidele, cancelle, ulcioare, expresie a unei civilizații tehnice arhaice, rurale, nu mai puteau pune la dispoziție un spațiu arhitectonic nou, unui mediu urbanizat sau cu tendințe marcate de urbanizare, unui ritm de industrializare sustinut, cu consecințe de preavîzut pentru artă.

Mutații acestea firește s-au înscris deci în direcția unei justificări strict artistice, a dezvoltării unui registru de forme noi, în care accentul căde pe volum, a renunțării la culoare, a dimensiunilor monumentale a lucrărilor, a exprimării prin materiale noi (faianța, gresia etc.) a căror prelucrare implică exclusiv procedee industriale. Ceramica se apropie în această viziune de sculptură. Cereamică renunță la forme tradiționale. Închegare prin efortul a numeroase generații, în favoarea unor forme noi, individualizate, de la artist la artist, devenind, ca în cazul altor genuri artistice, imprevisibilă. Prin apropierea de sculptură, ceramica, „cea mai abstractă formă artistică” cum o califică Herbert Read, tinde inevitabil către „imitație”, către o figurare de tip realist. Suportul imitativ îl constituie la Badea formele naturale: pietrele spălate de ape, scoicile, oasele, minerele cristalizate. Deci o serie de forme organice în a căror proporționalitate și armonie, în general în a căror ambianță naturală, spiritul se regăsește cu plăcere. Atenția pe care o acordă glazurilor (în special glazurii „mat”) amplifică acest „realism al materiei”, pînă la sugesivitate de ordin tactic. Baza înțelegției toluși primejdia incoșistenței, a calofiniei unui asemenea „program estetic”. El introduce în universul materiei un „proces dramaturgic” de tipul „mot-format”, o „dispută geologică” ce evidențiază drumul materiei de la starea magmatică pînă la starea sa superioară de organizare: cristalin („Contrast mineral”). În această „luptă” el descoperă o aspirație, o tendință de desprindere cu similitudini în plan uman, ilustrabilă într-o lucrare ca „Icar” de pîlă, al cărui „decupaj” exterior sugîrînd zborul sustine suplimentar intenția. Procedeele ar fi deci cel al analogiilor. Cu această „cheie” se cuvîin citite multe lucrări prezente în expoziție („Eroica”, „Solidaritate”, s.a.). Alternanțele organico-anorganice, amorfo-geometrice ne afirmă însă uneori că expresia unui proces formal, cu rezultate spectaculoase e drept, dar a unui contrast în care primează „Jocul plastic”, discursul strict decorativ, placerea etalării lor și în care posibilitățile de interpretare identică se situează într-un plan secund. Faptul este subliniat și de titluri care susțin poate, cam acuzat, posibilitățile altfel posibile, ale alegoriilor (Galeria „Galateea”, Calea Victoriei nr. 132).

ROȘIE SAVA

C. R. CONSTANTINESCU

Costel Badea se numără printre tinerii artiști plastici care au imprimat, în ultimii ani, ceramicile — senzorii noi, direcții noi de dezvoltare pe terenul cărora explorările se anunțau — și s-au dovedit în bună parte — fertile. Demersul său s-a situat într-un „moment de criză” cînd ceramica de tip folcloric încetase să producă exemplare care au consacrat-o, cînd funcționalitatea sa specifică căzuse în desuetudine, dar, cînd prestigiuul său, ca în cazul picturii fapt artistic devenit „istoric”, creștea continuu. Istoria muzeistică, de colecționare a „vechilor” piese de ceramică populare, a fost dublată, în planul creației noi, răsărit de pastisare a lor, facilitînd confuzia destul de frecventă dintre arta populară și artizanat. S-a născut astfel o producție de obiecte decorative, inzonorate, în care o cromatică și un registru de motive tradiționale erau mi-nuotate, erau „îmboğățite”, „duse mai departe” cu rezultate, așa cum s-a constatat, discutabile. Reacția împotriva acestor

„bibelouri pășunite”, în care se inscrie și încercările de început ale lui Costel Badea, pornise — de la observația, judicioasă, că în funcționalitatea ceramicii interveniseră mutații ireversibile, că în existența cotidiană a omului se insinuau alți tipuri de decorativitate, alte necesități în „ornamentarea” interioarelor. Blidele, cancelle, ulcioare, expresie a unei civilizații tehnice arhaice, rurale, nu mai puteau pune la dispoziție un spațiu arhitectonic nou, unui mediu urbanizat sau cu tendințe marcate de urbanizare, unui ritm de industrializare sustinut, cu consecințe de preavîzut pentru artă.

Mutații acestea firește s-au înscris deci în direcția unei justificări strict artistice, a dezvoltării unui registru de forme noi, în care accentul căde pe volum, a renunțării la culoare, a dimensiunilor monumentale a lucrărilor, a exprimării prin materiale noi (faianța, gresia etc.) a căror prelucrare implică exclusiv procedee industriale. Ceramica se apropie în această viziune de sculptură. Cereamică renunță la forme tradiționale. Închegare prin efortul a numeroase generații, în favoarea unor forme noi, individualizate, de la artist la artist, devenind, ca în cazul altor genuri artistice, imprevisibilă. Prin apropierea de sculptură, ceramica, „cea mai abstractă formă artistică” cum o califică Herbert Read, tinde inevitabil către „imitație”, către o figurare de tip realist. Suportul imitativ îl constituie la Badea formele naturale: pietrele spălate de ape, scoicile, oasele, minerele cristalizate. Deci o serie de forme organice în a căror proporționalitate și armonie, în general în a căror ambianță naturală, spiritul se regăsește cu plăcere. Atenția pe care o acordă glazurilor (în special glazurii „mat”) amplifică acest „realism al materiei”, pînă la sugesivitate de ordin tactic. Baza înțelegției toluși primejdia incoșistenței, a calofiniei unui asemenea „program estetic”. El introduce în universul materiei un „proces dramaturgic” de tipul „mot-format”, o „dispută geologică” ce evidențiază drumul materiei de la starea magmatică pînă la starea sa superioară de organizare: cristalin („Contrast mineral”). În această „luptă” el descoperă o aspirație, o tendință de desprindere cu similitudini în plan uman, ilustrabilă într-o lucrare ca „Icar” de pîlă, al cărui „decupaj” exterior sugîrînd zborul sustine suplimentar intenția. Procedeele ar fi deci cel al analogiilor. Cu această „cheie” se cuvîin citite multe lucrări prezente în expoziție („Eroica”, „Solidaritate”, s.a.). Alternanțele organico-anorganice, amorfo-geometrice ne afirmă însă uneori că expresia unui proces formal, cu rezultate spectaculoase e drept, dar a unui contrast în care primează „Jocul plastic”, discursul strict decorativ, placerea etalării lor și în care posibilitățile de interpretare identică se situează într-un plan secund. Faptul este subliniat și de titluri care susțin poate, cam acuzat, posibilitățile altfel posibile, ale alegoriilor (Galeria „Galateea”, Calea Victoriei nr. 132).

ROȘIE SAVA

C. R. CONSTANTINESCU

PRIVIND REPERTORIUL STAGIUNII

Sub bagheta sigură a dirijorului Mircea Cristescu am ascultat inaripate versiuni ale celor Trei dansuri de Theodor Rogalski, Concertului pentru vioară de Beethoven (solist Ion Voicu) și Simfoniei a I-a de Beethoven.

În fața dragostei, interesului cu care studenții bucureșteni au venit la primul concert din microstagiunea dedicată lor, trebuie să ne punem întrebarea dacă programul acestor concerte răspunde imperativelor educativ-muzicale ale unor asemenea manifestări. Este laudabilă ideea unei microstagiuni pentru studenți, constituită se pare în linii generale prin reșterea unor concerte de bază din filmul stagiunii curente de concerte simfonice.

Dar o microstagiune specială pentru studenți, de largă frecvență educativă nu poate fi găzduită cred decât pe baza unei coordonate specifice, prin respectarea unor riguroase criterii pedagogice, agendele concertistice pentru studenți trebuind să-și

conferință de presă organizată la sediul Agenției, am întrebant conducerea Agenției de Impresariat, în numele cititorilor școlarii noastre, ce certitudinile avem că mereu anunțat Aldo Ciccolini va sosi într-adevăr în această stagiune în salile noastre de concert.

Ni s-a vorbit bineînțeles astădată despre fermitatea contractelor. Și iată că au apărut așteptările care anulau din nou concertele la București și Ploiești ale pianistului Aldo Ciccolini.

Luni, spre ora prînzului însă, cînd ne pregăteam să plecăm spre concertul anunțat la Ploiești, A.R.I.A. ne-a anunțat că nici una dintre manifestările programate cu colaborarea lui Aldo Ciccolini nu va mai avea loc.

Nu este momentul să insistăm, dar poate că vom pune din nou pe ordinea de zi o prospectivă atentă a niște muzicale internaționale de către organele noastre impresariale; poate că este momentul să discutăm mai pe îndelete despre respectarea publicului și a dovezilor sale,

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema

MIERCURI, 8 NOIEMBRIE 1972

CU MIINILE CURATE: rulează la Patra (orele 11,30; 14; 16,30; 18; 21,15); Bucur (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21); Feroviar (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30); Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

IN TREGERE PRIN MOSCOVA: rulează la Europa (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

AL TREILEA: rulează la Central (orele 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30); VACANȚA LA ROMEA: rulează la Scala (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15); Capitol (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

AM ÎNCĂLCAT LEGEA: rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); MÂN: (orele 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19,00); AM ÎNCĂLCAT LEGEA: rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

AVENIT UN SOLDAT DE PE FRONT: rulează la Buzesti (orele 15,30; 18,15).

UNOSTU O DATĂ UN POLIȚIST: rulează la Favorit (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30); Gior (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45); Pămura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

FATA CARE VINDE FLORI: rulează la Luceafărul (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30); Ferentari (orele 9; 11,15; 13,30).

NĂSCUT LIBER: rulează la Europa (orele 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30); Ferentari (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); FUGA E SANATOASA: rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Gior (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45).

DRUM ÎN PENUMBRĂ: rulează la Drumul Sării (orele 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30); Floarea (orele 15,30; 18; 20,15).

NĂSCUT LIBER: rulează la Europa (orele 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30); Ferentari (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); FUGA E SANATOASA: rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Gior (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45).

DRUM ÎN PENUMBRĂ: rulează la Drumul Sării (orele 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30); Floarea (orele 15,30; 18; 20,15).

MARFA HAINAREALA: rulează la Europa (orele 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30); Ferentari (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); VAARĂT EU VOAG: rulează la Europa (orele 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30); Ferentari (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

RAMBI: rulează la Timpuiri Noi (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45); Program de desene animate pentru copii — orele 9,45).

BENZINZAREA FOCULUI: rulează la Mosier (orele 15,30; 18; 20,15); ANONIMUL VENFIANT: rulează la Europa (orele 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30); Miorla (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

SFINȚA TEREZA SI DIAVOLU: rulează la Muncii (orele 15,30; 18; 20,15).

MARFA HAINAREALA: rulează la Europa (orele 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30); Ferentari (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); VAARĂT EU VOAG: rulează la Europa (orele 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30); Ferentari (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

RAMBI: rulează la Timpuiri Noi (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45); Program de desene animate pentru copii — orele 9,45).

BENZINZAREA FOCULUI: rulează la Mosier (orele 15,30; 18; 20,15); ANONIMUL VENFIANT: rulează la Europa (orele 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30); Miorla (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

SFINȚA TEREZA SI DIAVOLU: rulează la Muncii (orele 15,30; 18; 20,15).

MARFA HAINAREALA: rulează la Europa (orele 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30); Ferentari (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); VAARĂT EU VOAG: rulează la Europa (orele 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30); Ferentari (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

RAMBI: rulează la Timpuiri Noi (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45); Program de desene animate pentru copii — orele 9,45).

BENZINZAREA FOCULUI: rulează la Mosier (orele 15,30; 18; 20,15); ANONIMUL VENFIANT: rulează la Europa (orele 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30); Miorla (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

SFINȚA TEREZA SI DIAVOLU: rulează la Muncii (orele 15,30; 18; 20,15).

MARFA HAINAREALA: rulează la Europa (orele 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30); Ferentari (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); VAARĂT EU VOAG: rulează la Europa (orele 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30); Ferentari (orele 9; 11,15; 13,30;

